

P A A V O F R A N G É N

Suomalaisten laulu

Etukansi:

Tähtitaivas, jota jakaa miljoonista tähdistä muodostunut Linnunrata. Näkymä liittyy hyvin läheisesti suomalaisten tähtitieteeseen, ajanlaskuun ja uskontokulttuuriin.

Lähde Kari Kaila

Pyhä Neitsyt sai Pyhän Hengen kosketuksen - hieros camos.

Lähde Ateneum: R. W. Ekman

Takakansi:

Amatsonit taistelussa kreikkalaisia vastaan. Maalaus Keski-Italian sarkofagissa noin 400 eaa. Amazonien vaalea iho kertoo suomalaisesta geeniperimästä.

Lähde WSOY Kansojen historia

Euran Emäntä, Luistarin hautalöydön perusteella ennallistettu. Euran emännän vaatetus palautuu Galilean pukeutumiskulttuuriin.

Lähde Museovirasto / Matti Bergström 1983

Kultainen kaularengas on suomalaisen kultasepän taidonnäyte ajanlaskun vaihteen ajoilta. Jalopeurat, niin kuin pyhät kolmiotkin jalopeurojen harjassa kantavat suomalaiskulttuuria 8000 vuoden takaa.

Lähde Museovirasto

Paavo Frangén

SUOMALAISTEN LAULU

© 2013 Paavo Frangén

Päällys & taitto: BoD – Books on Demand GmbH

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-100-9

Sisällys

Saatteeksi (7) – Johdanto (9)

Euroopan alkuperäiskansat (11) – Pyhä Äiti (14) – Pyhän Äidin temppeli (16) – Anatolian Pohjola avaa suomalaiskansojen ovia ja ikkunoita (20) – Pohjolan kulttuurihistoriaa (24) – Sammon arvoitus (30) – Kultainen vasikka (33) – Olkivartinen ori, hernevartinen hevonen (35)

Luonnonmullistukset ja kansojen vaellukset (37) – Ensimmäinen kansa nousee Suommenniemelle (39) – Punamultaa haudoissa (41) – Amatsoneja pakenee Suomeen (41) – Amatsoneja Etelä-Amerikassa. (45)

Iranilaiskansat valloittavat Anatoliaa (48) – Kreikkalaiskansojen Kaakkois-Euroopan valloitus alkaa (51) – Euroopan alkuperäiskansojen korkeakulttuurien perintö (57) – Herodotos kertoo vaaleaihoisista ja sinisilmäisistä alkuperäiskansoista (60) – Pyhä tie (64) – Kreikkalaisten jumaltarustoa (65) – Helleenien suuruudenaika (67) – Troijan ja Mykenen kulta-aarteet (69) – Pakenevat merikansat (70)

Euroopan alkuperäiskansoja Pyhällä maalla (72) – Juutalaiskansoja Pyhällä maalla (74) – Kuningas Daavid olikin kreetalainen (77) – Daavid ja Batseba (79) – Kreikkalaiset valloittavat Rooman (81) – Herodeksen aikana (82) – ”Pakanain Galilea” (83) – Jeesus Nasaretilaisen syntymä (84)

Peruskäsitteitä juutalaisten ja galilealaisten uskontokulttuurista (88) – Taivaan Isä, Pyhä Henki ja Jeesus Nasaretilainen (88) – Jeesus opettaa ja tekee ihmetekoja Galileassa, Foinikiassa ja Jerusalemissa (93) – Palmusunnuntain sanoma (95) – Pontius Pilatus pesee kätensä (99) – Jerusalemin hävitys (103) – Juutalaisten kohtalo (105)

Suomi, pyhitettyjen paikkakuntien maa (107) – Tähdet kertovat (109) – Helsingin yliopiston sinetin kertomaa (114) – Jalopeurat Suomen vaakunassa (114) – Kaanaan-koira (115)

Riane Eisler (116)

Paavinvallan syntyhistoriasta (117) – Pyhä Yrjö (119)

Suomalaiset kielet (120)

Itämerensuomalaisia kansoja (122) – Merikansoja pakenee Suomeen (124) – Pyhän Äidin monet kasvot (131) – Salaisuus paljastuu (133) – Hämäläiset, keltit ja gootit (142) – Kertun ja Lallin tarina (144) – Rurik ja Helga (145)

Paavi ja Ruotsi alistavat suomalaiskansoja (148)

Suomalaisten alkukodin siirto Anatoliasta Uralille (152)

Silmäys arjalaisiin (155)

Germaanit aloittavat Euroopan valloituksen (157) – Hunnit valtaavat Eurooppaa (158)

– Missä ovat samnilaiset? (163)

Euroopan alkuperäiskansoja Pohjoismaissa (165) – Gotlanti, suomalaiskansojen kulttuurimajakka (171) – Kiehtova Norja (179) – Pyhät labyrinthit (186)

Kansallisvaltioiden synty (191) – Lopuksi (193)

Teokseen liittyvä sanakirja (196)

Lähdekirjallisuutta (216) – Valokuvaluettelo (217)

Saatteeksi

Työni ohella olen tutkiskellut suomalaiskansojen kulttuurihistoriaa noin 50 vuotta. Vuosikymmeniä sitten oikeudentuntoni heräsi: missä luuraavat suomalaiset - kansa, jolla on maailman rikkain kansanperinne? Hälytyskellot alkoivat soida. Hankin lisää ja taas lisää kirjallisuutta. Uteliaisuus ja tiedonjano saivat lähtemään ahaa-elämyksiä täynnään olevalle matkalle, joka päättyy Anatolian Pohjolaan, suomalaisten alkukotiin.

Suomalaiskansojen kulttuurihistoriaa voi seurata noin 10 000 vuotta. Tämä on mahdollista sen vuoksi, että viime vuosikymmenillä arkeologit ovat kaivaneet esiin Keski-Anatoliasta ja Eufraatin alkulähteillä korkeakulttuurit, joita ei pitänyt olla olemassakaan. Nämä kansat kehittivät maailman ensimmäiset korkeakulttuurit ja sivilisaatiot. Kantoivat sitä vuosituhansia, aina aasialaisten Euroopan-valloitukseen saakka. Pakolaisten mukana nämä kulttuurit kulkeutuivat muun muassa kaikkiin Pohjoismaihin ja olivat elävää elämää vielä muutama vuosisata sitten.

Silloin kun väitteelle tai tapahtumalle on myös kuvien muodossa arkeologista näyttöä, silloin tässä teoksessa kyseessä olevalle asialle annetaan totuuden kasvot.

Haluan kiittää Koillis-Savon päätoimittaja Pirjo Monosta, sekä kuvataiteilija Erika Suomista heidän myötävaikutuksesta tämän teoksen valmistumisen polulla.

Lisäksi haluan kiittää Kaavin kirjaston henkilökuntaa hyvästä palvelusta. Kiitokset myös vaimolleni Railille, joka on vuodesta toiseen sietänyt minua kasvavien kirjapiirien takana. Oikoluvusta suuret kiitokset myös Ilonalle

Lukijalle toivotan kiehtovaa kulttuurimatkaa suomalaisten tarunhohteiseen menneisyyteen.

Paavo Frangén
Vapaa kirjoittaja

Johdanto

Tämän teoksen tarkoituksena on tehdä oikeutta Euroopan alkuperäiskansoille – niille, jotka aasialaiskansojen valloitusten myötä katosivat historian hämärään. Katoaminen on ollut niin täydellistä, että jäljellä on vain kaksi itsenäistä Euroopan alkuperäiskansaa, virolaiset ja suomalaiset. On huomioitava myös unkarilaiset, jotka ovat lähinnä 4500 vuoden takaisia kielisukulaisia. Lisäksi on kymmenien Euroopan alkuperäiskansojen rippeitä.

Oli toinenkin Pohjola, meidän nykyisen pohjolamme lisäksi. Tämä Toinen Pohjola oli sama kuin Anatolia – nykyinen Turkki. Silloin, kun tässä teoksessa kerrotaan Pohjolasta, silloin kerrotaan Euroopan alkuperäiskansojen äidinkehdestä. Pohjola oli lukuisten jumalten ja myyttien kehto, mutta myös metallurgian alkukoti.

Sitten oli vielä Pohjimmainen Pohjola, jolla tarkoitettiin Pyhää vuorta Araratia, ja Eufratin latvavesiä. Ararat oli Pyhä vuori, jossa sijaitsivat jumalten asuinsijat, niin uskottiin. Pyhältä vuorelta valuva vesi muodosti Eufratin pyhät alkulähteet. Näiden lähteiden veden uskottiin puhdistavan kaiken saastan. Tultiin hyvinkin kaukaa puhdistautumaan Pohjolan pyhille lähteille. Muun muassa Assyrian kuningas Salmanassar tuli puhdistautumaan synneistään pyhän lähteen vedellä, ja hän puhdisti myös aseensa pyhällä vedellä.

Monet kansat kuten sumerit, egyptiläiset, assyrialaiset, roomalaiset ja foinikialaiset kutsuivat Anatoliaa Pohjolaksi. Myös Vanhassa testamentissa Anatoliaa kutsutaan samalla nimellä, mutta Jeesuksen syntymän aikoihin nimitys oli muuttunut Itämaaksi. Vielä 500 eaa., Pohjolassa, nykyisen Armenian alueella, puhuttiin suomen kieltä.

Anatoliassa asusti kymmenkunta Euroopan alkuperäiskansaa, joiden kulttuuri kuoli vuosituhsia, kunnes aasialaiskansat hyökkäsivät alueelle. Ensimmäisenä hyökkäsivät hurrit, noin 2500 eaa. Ensi kertaa suomalaiset näkivät hevosten vetämät kärkyt, joissa heilui kirvein ja keihäin varustettuja sotilaita. Tästä sodasta lähtien pohjalaiset omaksuivat käsitteen hurrit, joilla tarkoitetaan valloittajia. Sama hurri-käsite kulkeutui pakolaisten mukana aina Suomeen saakka, ja se tunnetaan edelleenkin.

Alkoi Euroopan alkuperäiskansojen joukkopako. Pääosin heitä siirtyi itäisen Välimeren saarille ja Mustameren rannoille. Mutta pakenijoita siirtyi jo tuolloin Keski-Eurooppaan, aina Suomeen saakka. Heidät tunnetaan nuorakeraamisesta kulttuurista. Kaikki eivät paenneet.

Seuraavaksi olivat vuorossa heettiläiset. Heetit olivat Iranista lähtöisin oleva kansa. Noin 1800 eaa. heetit aloittivat Anatolian valloitukset.

Kreikkalaiskansat aloittivat Euroopan alkuperäiskansojen valloitukset noin 1600 eaa. Julmimpia olivat doorilaiset. Heidän jälkeensä ei jäänyt kuin savuavia raunioita. Seurasi merikansoina tunnettujen kansojen joukkopako. Pakenevat merikansat etsivät elintilaa Välimeren alueelta, mutta merikansoja pakeni myös Dnepriä ylös ja Veikseliä alas Itämerelle. Näin alkoivat muodostua itämerensuomalaiset kansat. Suomeen rantautui kymmenkunta kansaa. Lähi-idän pakolaisten muuttovirta Suomeen alkoi noin 2500 eaa. (amatsonit) ja päättyi 1200 jaa. (pohjalaiset).

Egyptin kuningas Merenptah (1200 eaa.) kirjoittaa merikansoista: ”Ne olivat kaikki Pohjolan kansoja, joilla oli vaalea iho, siniset silmät ja vaalea tukka. Heidän veneensä keulassa oli lintu.” Amatsonit käyttivät tuolloin veneidensä keulassa pyhää kotkaa.

Lisäksi egyptiläisten kirjoitukset kertovat, kuinka ”Pohjolan kansoilla oli kypärässä sarvet”. Tämä kertoo Euroopan alkuperäiskansoista, mutta kertoo myös Pohjoismaiden viikinkien alkuperästä.

Siniset silmät ja vaalea iho ovat Euroopan alkuperäiskansojen geeniperimää. Ne kantavat 10 000 vuoden taakse. Suomalaisilla on tätä geeniperimää maailmassa kaikkein eniten, peräti 89 prosenttia.

Onhan myös niin, että kreikkalaiskansojen, ja myöhemmin germaanikansojen valloituksien myötä suomalaisten vaaleaverisyys on saanut tummempiakin sävyjä.

Paavo Frangén

Euroopan alkuperäiskansat

Kun katselemme Euroopan alkuperäiskansojen kulttuuriperintöä vuosituhansien saatossa, mielen täyttää riemu, mutta myös pelon tunne. Monet kansat ovat kantaneet tätä kulttuuriperintöä sukupolvelta toiselle joko tietoisina tai alitajuisesti. Historian pyörteissä on useasti käynyt niin, että kauniilta on katkaistu siivet ja oikeaan on painettu pahuuden merkki.

Vanhimmat viestit Euroopan alkuperäiskansojen puuhastelusta tuleville sukupolville on taltioitu Ranskan ja Espanjan luolamaalauksissa. Tuolloin elettiin aikakautta, jolloin suurin osa Pohjois-Eurooppaa oli jääpeitteiden alla. Samoin oli laita laajoilla alueilla, niin Ranskassa kuin Espanjassakin. Yleisenä ruokana tuolloin oli poro, mikä osaltaan kertoo silloisista lämpötiloista. Norjan tunturipeurojen pieni populaatio on sama poro, joiden elinkaari kantaa Ranskan jääkaudelta saakka. Myös alkuhärkä kuului tuon ajan ruokavalioon, samoin oli biisonin laita.

Kun kerrotaan luola-asukkaista, tarkoitetaan sitä, kuinka kylminä aikoina siirryttiin luoliin. Luola-asumukset suojasivat pedoilta, mutta kylminä aikoina maan povi turvasi peruslämmön jokapäiväistä elämää varten. Vaikea uskoa, mutta luolissa asukkaat harrastivat taiteita. Tästä kertovat lukuisat säilyneet maalaukset ja kiveen työstetyt jokapäiväistä elämää koskettavat viestit tuleville sukupolville. Yleensä näihin luola-asumuksiin kuljettiin katon kautta. Ehkä juuri kattoaukoista saatiin valoa taidetöiden tekemisiin ja muihin ”kotitöihin”.

Ranskan ja Espanjan tuon ajan kulttuurille ei ole suoranaista jatkoa. On todennäköistä, että tuolta alueelta siirtyi kansaa jääkauden kylmyyttä pakoon ja sijoittui muun muassa Anatoliaan. Tämä Euroopan alkuperäisten asukkaiden vaellus tapahtui noin 15000 – 10000 eaa. Joka tapauksessa arkeologien löydöt ja luola-asumukset ovat yhdenmukaisia niin Ranskassa, Espanjassa kuin Anatoliassakin.

Ranskan Pec Merlen hevonen. Luolamaalauksta on tutkinut muun muassa yhdysvaltalainen arkeolgi Dean Snow. Hän on tehnyt merkittävän havainnon. Ranskan niin kuin Espanjankin luolamaalarit ovat olleet naisia. Tämä toteamus avaa ikkunoita Euroopan alkuperäiskansojen matriarkalisen kulttuurin alkujuurille.

Lähde: Dean Snow. Pesh Merle Ranska

Härkä on kuvattu lähes jokaisessa luolamaalauksessa.

Lähde: Ranskan Lascauxpulla luolamaalaus. Wikipedia

Alkuperäiset neandertalihmiset olivat lähtöisin Afrikasta ja geeniperimältään tummaihoisia ja ruskeasilmäisiä. Jääkauden aikana sattui ihmiskunnan historiassa hyvin harvinainen ilmiö: tapahtui geenimutaatio. Näin syntyi Euroopan alkuperäiskansojen vaaleaihoinen ja sinisilmäinen rotu.

Jääkauden aikana tummaihoiset neandertalihmiset menettivät auringonvalon mukana elämisen edellytyksiä, ja ajan mittaan he katosivat Euroopasta jääkauden aiheuttamiin puutostiloihin. Mutta vaaleaihoiset varastoivat auringonvaloa myös talven varalle, ja elämisen edellytykset säilyivät. Niin väittävät tutkijat.

Kysymys tutkijoiden mukaan on D-vitamiinista ja sen puutoksesta. Voidaan kysyä, miksi tummaihoiset eskimot ovat kuitenkin pysyneet elinvoimaisina vuosituhansia, kun auringonvalo pohjoisen jäätiköillä on hyvin vähäistä. Tutkijat vastaavat: kalanmaksa ja hylkeenmaksa sisältävät hyvin runsaasti D-vitamiinia. On kuvauksia eskimoiden jokapäiväisestä elämästä, jossa saalistetun eläimen maksa jaetaan jo teurastuksessa kalastajien kesken ja syödään hyvin tyytyväisinä. Nykyisin kalanmaksatuotteita markkinoidaan muun muassa kaikissa Pohjoismaissa.

Nykyisin vaaleaihoisten geenitutkimus on saanut paljon huomiota osakseen, lähinnä Yhdysvalloissa, mutta myös Euroopassa. Kööpenhaminan Yliopiston professori **Hans Eiberg** väittää tutkimuksissaan, että *"geenimutaatio tapahtui noin 10000 – 6000 vuotta sitten, ja kaikki vaaleaihoiset ja sinisilmäiset ovat yhden ja saman esi-isän jälkeläisiä."* **Tämä tarkoittaa myös sitä, että näin muodostui vaaleaihoiset ja sinisilmäiset Euroopan alkuperäiskansat, joiden kulttuurihistoria on tämän teoksen pääteema.**

Mainittu geenimutaatio vähensi OCA2-geenin kykyä tuottaa ihon väriainetta melaniinia. Tapahtui niin, että tummaihoiset ja ruskeasilmäiset ihmiset katosivat Euroopasta D-vitamiinin puutteesta johtuviin sairauksiin. Osa heistä palasi Gibraltarin salmen kautta Afrikkaan. Samoihin aikoihin vaaleaihoisten ja sinisilmäisten populaatio alkoi ottamaan ensiaskeleita Anatoliassa, nykyisessä Turkissa. Tällä hetkellä tunnetaan silmien väriin vaikuttavat kolme geeniä: EYCL1, EYCL2 ja EYCL3.

Kuten arvata saattaa, kaikkein eniten vaaleaihoisia ja sinisilmäisiä on suomalaisten joukossa, peräti 89 prosenttia. Seuraavaksi eniten on ruotsalaisissa, norjalaisissa ja virolaisissa. Sinisilmäisten osuus on huomattava myös Tanskassa, Latviassa, Irlannissa ja Skotlannissa. Walesissa vaaleiden ja sinisilmäisten osuus on 68 prosenttia.

Kerrottun OCA2-geenin toiminnan heikkoudesta syntyivät vaaleaihoiset ja sinisilmäiset Euroopan alkuperäiskansat. Mikäli mainittu geeni lopettaa toimintansa kokonaan, seurauksena on albinismi.

Baskit väittävät polveutuvansa suoraan niin Ranskan kuin Espanjankin luola-asukkaista. Väitteessä on kantavuutta. Baskien kulttuuriperintö on hyvin yhdenmukaista näiden luola-asukkaiden kulttuurin kanssa, mutta myös vissi yhteys Anatolian alkuperäiskulttuurin kanssa. Lisäksi baskien kieli kuuluu Euroopan alkuperäiskansojen agglutinoivaan kieliryhmään.

Lieneekö Luojan tahto, kun yksi geeni 25,000 geenin joukosta, avaa suljettuna olleet Euroopan alkuperäiskansojen ovet ja ikkunat. Geenimutaatio kertoo **"vaaleaihoisten yhdestä ja samasta esi-isästä."** Tämä esi-isä ei ollut Nooa.

Pyhä Äiti

Ihmiskunnan ensimmäinen palveluksen kohde oli äiti. Äidin ja lapsen suhteeseen liittyvä tuki, luottamus ja turvallisuus olivat esimerkki koko perheen, mutta myös yhteisön sosiaaliselle kanssakäymiselle. Äiti oli pesänsä ehdoton hallitsija. Äidin ja perheen kesken vallitsi pyhä yhteys, jota kunnioitettiin.

Tunnetut vanhimmat veistokset esittävät synnyttävää äitiä. Näissä veistoksissa on naisen lantionseutu liioiteltu, samoin rinnat. Äitiä ylistäviä veistoksia on muotoiltu Anatoliassa 10000 eaa. Oleellista on, että noin tuhannen vuotta myöhemmin Anatolian asukkaat loivat Euroopan ensimmäisen sivilisaation.

Lienee uskomatonta, mutta suomalaisten perimätietona kantamat uskontokulttuurit kantavat vuosituhsia, aina eurooppalaisen sivilisaation alkujuurilta saakka. Tässä yhteydessä on syytä mainita maailmankuulun uskontojen tutkijan ja filosofin Rudolf Steinerein toteamus: *”Kaikki uskonnot ovat lähtöisin Kalevalasta.”* Se on paljon sanottu. Mutta on vaikea löytää Lähi-idästä, Pohjois-Afrikasta ja Euroopasta uskontoa, johon ei olisi lainattu Kalevalan jumalia tai jumalaisia myyttejä.

Kulttuurin alkujuurena on usein mysteeri, joka sisältää mystisiä tapahtumia. Näiden tapahtumien ympärille kehkeytyy enteitä ja ennustuksia. Sitten onkin jo kysymys myytistä. Myyttien tunteminen on jokaiselle kansakunnalle tärkeää sen vuoksi, että myytit auttavat sisäistämään kunkin kulttuurin syvintä olemusta.

Jokainen luomismyytti on salaperäinen ja kiehtova. Suomalaisten luomismyytistä on monia variaatioita. Oleellista on, että suomalaisen myytin mukaan aluksi oli vain alkumeri. *”Pyhä Impi Ilman Tyttö, piti viikkoista pyhyyttä, iän kaiken impeyttä”* liiteli alkumeren yllä. *Pyhä Impi*, oikeammin *Pyhä Neitsyt*, laskeutui meren aalloille. *”Meri paksuksi panevi”* – *”Kantoi kohtua kova, vatsantäytettä vaikeata, yheksän yrön ikeä”*. Meni 900 vuotta, kunnes syntyy *Veden Emo*. Veden Emo synnytti kaiken olevaisen, mitä maa päällään kantaa. Oleellista on, että suomalaisen luomiskertomuksen mukaan kaiken olevaisen synnytti Veden Emo, joka myöhemmin myös Maan Äitinä tunnetaan. Maan Äidin helmoihin muodostuivat vuosituhsia kestäneet matriarkaaliset korkeakulttuurit.

On olemassa lukuisia luomiskertomuksia, tai myyttejä. Poikkeavaa on, että suomalaisten luomiskertomuksessa ei ensimmäisen ihmisen luomisesta kerrota.

Suomalaisten kulttuurihistoria kantaa Pyhää Äitiä, jalopeuroja ja mehiläisiä vuosituhsia, aina 1900-luvulle saakka. Se on ainutlaatuista koko maailmassa. Jalopeura, leijonan nimenä on tunnettu myös suomalaisten ensimmäisessä raamatunkäännöksessä 1500-luvulla.

Pyhä Äiti Kubaba oli matriarkaalisen kulttuurin ensimmäinen sanansaattaja josta on myös arkeologista näyttöä. Hän oli muun muassa pyhien käsitteiden, luomakunnan ja synnytyksen suuri suojelija. Hän kulki jo 8000 eaa. Çatal Hüyükin laaksoissa ja vuorilla, tamburiini käsivarsilla ilmoittaen luomakunnalle läsnäolostaan. Myöhemmin hän valjasti jalopeurat vaununsa vetäjiksi.

Lähde: Klassinen historia

Miksi jalopeura, afrikkalainen eläin, on Suomen vaakunassa? Asiaan lienee vaikuttanut suomalaisten perimätieto, kenties alitajuinen muisti. Pyhät asiat, niin kuin pahalaisetkin säilyvät kansakunnan perimätietona vuosituhansia. Joka tapauksessa jalopeura ylvästelee Suomen vaakunassa ja ihan oikeutetusti. Se on suomalaisten kulttuurista kertovaa heraldista taidetta. Palaamme ”jalopeuroihin” myöhemmin.

Alkujaan Pyhä Henki oli äidillistä rakkautta ja anteeksiantoa. Anteeksiannon hetkenä koettiin Pyhän Hengen vapauttava voima. Pyhän Hengen vaikutus koettiin monissa rituaaleissa, muun muassa kastetoimituksessa Eufratin Pyhillä alkulähteillä. Pyhän Hengen kokeminen ei liene vuosituhansien saatossa paljontaan muuttunut. Äidillinen rakkaus, tuo Pyhän Hengen olomuoto, koskettaa jokaista ihmistä. Se on ollut sivistyksen luoja, joka on tehnyt ihmisestä inhimillisen.

Kristinuskon alkuvaiheessa Pyhään Henkeen suhtauduttiin hyvin kielteisesti. Syy lienee siinä, että ”Pyhä Henki on matriarkaalinen käsite”. Vanha testamentti ei Pyhää Henkeä tunne, eikä myöskään Pyhää Äitiä. Mutta Pyhää Henkeä ei voitu kitkeä Euroopan alkuperäiskansojen tietoisuudesta ja elämäntavoista, niinpä Pyhä Henki pitkien

riitojen jälkeen hyväksyttiin 500-luvulla myös Uuteen testamenttiin yhdeksi Kolmi-yhteisön Jumalaksi.

Nykyisin äidillisen rakkauden suuri julistaja on intialainen Äiti Amma. Äiti Amman halaus (siunaus) vapauttaa ja antaa ihmeellisen rauhan. Hänen näkemyksensä mukaan ”*kaikkien uskontojen todellinen sanoma on saada ihminen oivaltamaan olevansa yhtä Jumalan ja kaiken olevaisen kanssa*”.

Jeesus Nasaretilaisen sanoma on vastaavanlainen: ”*Taivaan valtakunta on sisäisesti teissä ja teidän ulkopuolellanne.*”

Pyhä Äiti ja Pyhä Henki lienevät saaneet pysyvän sijansa suomalaisten sielunmaiseissa noin 10000 vuotta sitten. Vähän myöhemmin alettiin rakentaa ensimmäisiä temppeleitä Çatal Hüyükiin. Samalla alueella uskottiin myös Maan Äitiin, joka sai nimekseen Kubaba. Hänet tunnetaan Pyhänä Äitinä vuosituhansia. Lisäksi hän oli eläinkunnan, kasvillisuuden, hedelmällisyyden ja yhteiskuntarauhan suuri suojelija. Kubaba koettiin myös synnytyksen suojelijana. Hän asusti vuorilla, viljavissa laaksoissa ja eläinten keskuudessa. Kubaba rakasti erityisesti leijonia ja mehiläisiä. Kuvissa ja veistoksissa hänellä on tamburiini vasemmassa kainalossa.

Anatoliassa Kubabasta on kymmeniä kallioveistoksia ja erilaisia patsaita. Kreikkalaiset niin kuin roomalaisetkin omivat Kubaban omaksi Äitijumalattarekseen, ja hän sai nimekseen Kybele – Suuri Äiti. Palaamme näihin tapahtumiin myöhemmin.

Pyhän Äidin temppeli

Euroopan alkuperäiskansojen kulttuurihistorian voi todeta alkaneen Pyhän Äidin temppelistä, joka on kaivettu esiin Anatoliassa Çatal Hüyükissa. Temppeli on rakennettu noin 8250 vuotta sitten. Se on kallioon louhittu ja muurattu. Tulivuorien syökösemään laavakiveen temppeli, niin kuin asumuksetkin, on suhteellisen helppoa louhia tai kovertaa.

Anatolian Çatal Hüyükissa puuhasteli noin 6000–8000 asukasta, ja nykyisin rautiokasoiaksi muuttuneet rakennelmat olivat alkujaan laavakiveen koverrettuja rakennelmia. Kiven sisään muotoiltu asumus suojasi pedoilta, ja Maan Äiti antoi suojaa ja peruslämpöä öisin ja kylminä aikoina. Myös näihin asumuksiin kuljettiin katon kautta, aivan samoin kuin Ranskan ja Espanjan luola-asumuksiin.

Latvialais-yhdysvaltalainen tutkija Maria Gimbutas on antanut häränpääsymbolille uskottavan selityksen. Hänen mukaansa kolmionmuotoinen häränpää kuvaa naisen häpykolmiota ja sarvet munasarjoja. Tällä symbolilla pyhitettiin naisen sukuelimet ja

Suomalaisten kulttuurihistoria on pitkä ja kaunis. Sen voi kuulla tuulessa, se huokailee lehdon pyhissä puissa. Se on laulurastaan ääni, joka kantaa heikkona jostain. Se soittaa auringon valoissa ja varjoissa tuhansilla kielillä. Pimeinä öinä se valaisee hopeisena tähtivyönä kertoen rakastavaisille rakkauden pyhydestä. Kaukokaipuuna tai alitajuisena viestinä se kutsuu suomalaisia veden äärelle. Suomalaisen laulu on hymni Luojan suuressa salissa.

Paavo Frangén on syntynyt 1936 Kortesjärvellä. Hän on ikuinen tutkiskelija.

Motto: "Jos tulet tuntemaan totuuden, totuus tekee sinut vapaaksi."

ISBN: 978-952-286-100-9

www.bod.fi

